

Verordnungsblatt

des Generalgouverneurs

für die besetzten polnischen Gebiete

Teil II

Dziennik rozporządzeń

Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 1. Februar 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 1 lutego 1940 r.	Nr. 5
------	--	-------

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona
15. 1. 40	Tarifordnung für Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst (Tarifregister Nr. 1/1)	45
	Ordynacja taryfowa dla robotników i robotnic w służbie publicznej (Rejestr taryfowy Nr. 1/1)	45
16. 1. 40	Tarifordnung für deutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst (Tarifregister Nr. 2/1)	46
	Ordynacja taryfowa dla robotników i robotnic niemieckich w służbie publicznej (Rejestr taryfowy Nr. 2/1)	46
20. 1. 40	Tarifordnung für Angestellte im öffentlichen Dienst (Tarifregister Nr. 3/1)	48
	Ordynacja taryfowa dla pracowników w służbie publicznej (Rejestr taryfowy Nr. 3/1)	48
21. 1. 40	Tarifordnung für deutsche Angestellte im öffentlichen Dienst (Tarifregister Nr. 4/1)	49
	Ordynacja taryfowa dla pracowników niemieckich w służbie publicznej (Rejestr taryfowy Nr. 4/1)	49
20. 1. 40	Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 20. Januar 1940 über die Einführung eines Mineralölmonopols	51
	Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1940 r. o wprowadzeniu monopolu oleju mineralnego	51

Tarifordnung

für Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst

(Tarifregister Nr. 1/1).

Vom 15. Januar 1940.

Auf Grund der §§ 1 und 2 der Zweiten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 16. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 66) erlasse ich folgende vorläufige Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für die im Generalgouvernement in öffentlichen Verwaltungen und Betrieben, mit Ausnahme der Forstwirtschaft, beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen im allge-

Ordynacja taryfowa

dla robotników i robotnic w służbie publicznej.

(Rejestr taryfowy Nr. 1/1).

Z dnia 15 stycznia 1940 r.

Na podstawie §§ 1 i 2 drugiego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o kształtowaniu warunków pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 16 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 66) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa obejmuje wszystkich robotników i robotnice, zatrudnionych w zarządach i przedsiębiorstwach w Generalnym Gubernatorstwie za wyjątkiem gospodarki leśnej. Nie

meinen. Sie gilt nicht für die aus dem Reichsgebiet abgeordneten oder von dort neu eingestellten Deutschen.

(2) Entstehen Zweifel darüber, ob eine Verwaltung oder ein Betrieb dem öffentlichen Dienst zugehört, so entscheidet der Sonderbeauftragte für den öffentlichen Dienst.

§ 2

Stundenlöhne.

(1) Es sind folgende Stundenlöhne zu zahlen:

	in den Orten Krakau und Warschau	in allen übrigen Orten
	zloty	zloty
I. Arbeiter		
1. Ungelernte Arbeiter	—58	—50
2. Ungelernte Arbeiter	—72	—62
3. Gelernte Arbeiter (gelernte Handwerker)	1.02	—88
4. Vorhandwerker und Kolonnenführer	1.16	1.—
II. Arbeiterinnen	—46	—40

(2) Der Distriktschef kann im Einvernehmen mit dem Sonderbeauftragten in besonderen Einzelfällen Abweichungen hiervon zulassen.

§ 3

Steuern und Sozialversicherung.

(1) Die Steuern sowie die Beiträge zur Sozialversicherung sind von der Verwaltung oder dem Betrieb nach den für das Generalgouvernement jeweils geltenden gesetzlichen Bestimmungen vom Lohn einzubehalten und an die zuständigen Kassen weiterzuleiten. Die öffentlichen Verwaltungen und Betriebe haben die auf sie entfallenden Anteile an den Beiträgen für die Sozialversicherung an die gleichen Kassen zu entrichten.

(2) Pauschalabzüge sind nicht zulässig.

§ 4

Inkrafttreten.

Diese Tarifordnung tritt rückwirkend mit dem Beginn der Lohnwoche in Kraft, in die der 9. Dezember 1939 fällt.

Krakau, den 15. Januar 1940.

Der Sonderbeauftragte
für den öffentlichen Dienst.

Dr. Hoppe

Tarifordnung

für deutsche Arbeiter und Arbeiterinnen
im öffentlichen Dienst
(Tarifregister Nr. 2/1).

Vom 16. Januar 1940

Auf Grund der §§ 1 und 2 der Zweiten Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 16. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 66) erlasse ich folgende vorläufige Tarifordnung:

dotyczy ona odkomenderowanych z Rzeszy Niemieckiej lub tam nowo zatrudnionych Niemców.

(2) W razie wątpliwości, czy zarząd lub przedsiębiorstwo należy do służby publicznej, rozstrzyga Specjalny Pełnomocny dla służby publicznej.

§ 2

Godzinowe.

(1) Należy płacić następujące zarobki za godzinę:

	W miejscowościach Krakau i Warszawy (Krakowie i Warszawie)	W wszystkich innych miejscowościach
	zł.	zł.
I. Robotnicy		
1. Niewyuczeni robotnicy	—58 zł.	—50 zł.
2. Poduczeni robotnicy	—72 „	—62 „
3. Wyuczeni robotnicy (wyuczeni rzemieślnicy)	1.02 „	—88 „
4. Starsi rzemieślnicy i przodownicy	1.16 „	1.00 „
II. Robotnice	—46 „	—40. „

(2) Szef Okregowy może w porozumieniu ze Specjalnym Pełnomocnym w poszczególnych wypadkach zezwolić na wyjątki.

§ 3

Podatki i ubezpieczenie społeczne.

(1) Podatki i składki do ubezpieczenia społecznego powinien potrącać zarząd lub przedsiębiorstwo z zarobku według przepisów ustawowych, obowiązujących każdorazowo w Generalnym Gubernatorstwie i dalej kierować do właściwych kas. Publiczne zarządy i przedsiębiorstwa winny przypadające na nich składki dalej kierować do tych samych kas.

(2) Potrącenia ryczałtowe nie są dopuszczalne.

§ 4

Wejście w życie.

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z mocą obowiązującą wstecz od rozpoczęcia tygodnia roboczego, na który przypada dzień 9 grudnia 1939 r.

Krakau (Kraków), dnia 15 stycznia 1940 r.

Specjalny Pełnomocny
dla służby publicznej

Dr. Hoppe

Ordynacja taryfowa

dla robotników i robotnic niemieckich w służbie publicznej.

(Rejestr taryfowy Nr. 2/1).

Z dnia 16 stycznia 1940 r.

Na podstawie §§ 1 i 2 Drugiego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o kształtowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 16 listopada 1939 r. (Dz. rozp. G. G. P. str. 66) wydaję następującą tymczasową ordynację taryfową:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für die aus dem Reichsgebiet neu eingestellten deutschen Arbeiter und Arbeiterinnen in öffentlichen Verwaltungen und Betrieben mit Ausnahme der Forstwirtschaft im Generalgouvernement. Sie gilt ferner für deutsche Volkszugehörige.

(2) Entstehen Zweifel darüber, ob eine Verwaltung oder ein Betrieb dem öffentlichen Dienst zugehört, so entscheidet der Sonderbeauftragte für den öffentlichen Dienst.

§ 2

Allgemeine Arbeitsbedingungen.

Für die von dieser Tarifordnung erfaßten Arbeiter und Arbeiterinnen sind die im Gebiete des Deutschen Reiches geltenden Bestimmungen der Allgemeinen Tarifordnung für Gefolgschaftsmitglieder im öffentlichen Dienst (ATD.) vom 1. April 1938 nebst Nachträgen, Ergänzungen und Abänderungen und der Tarifordnung B für Gefolgschaftsmitglieder im öffentlichen Dienst (TD. B.) vom 1. April 1938, ebenfalls nebst Nachträgen, Ergänzungen und Abänderungen, anzuwenden, soweit nicht im folgenden Abweichungen oder Ergänzungen vorgegeben sind.

§ 3

Stundenlöhne.

(1) Den über 21 Jahre alten Arbeitern mit einfachen Tätigkeiten, die eine handwerkliche oder besondere Anlernung nicht erfordern (Lohngruppe C der TD. B.), soweit sie neu eingestellt werden, sind folgende Stundenlöhne zu zahlen:

in Krakau und Warschau	1.16 Zloty
in Radom und Lublin	1.08 „
in den sonstigen Städten	1.04 „
in allen übrigen Orten	1.— „

wobei 1 Zloty mit 0.50 RM. zu bewerten ist, wenn die Auszahlung in Reichsmark erfolgt.

(2) Alle anderen Löhne errechnen sich entsprechend den Bestimmungen der §§ 7 und 13 Abs. 3 der TD. B.

§ 4

Steuern und Sozialversicherung.

Für die Steuern und Beiträge zur Sozialversicherung bewendet es bei den reichsgesetzlichen Bestimmungen.

§ 5

Inkrafttreten.

Diese Tarifordnung tritt rückwirkend mit dem 1. Oktober 1939 in Kraft.

Krakau, den 16. Januar 1940.

**Der Sonderbeauftragte
für den öffentlichen Dienst.**

Dr. Hoppe

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa dotyczy robotników i robotnic z Rzeszy Niemieckiej nowo przyjętych do pracy w publicznych zarządach i przedsiębiorstwach z wyjątkiem gospodarki leśnej w Generalnym Gubernatorstwie. Dotyczy ona również przynależnych do Narodu Niemieckiego.

(2) W razie wątpliwości, czy zarząd lub przedsiębiorstwo należy do służby publicznej, rozstrzyga Specjalny Pełnomocny dla służby publicznej.

§ 2

Ogólne warunki pracy.

Do objętych niniejszą ordynacją taryfową robotników i robotnic stosować należy obowiązujące na obszarze Rzeszy Niemieckiej przepisy ogólnej ordynacji taryfowej dla członków załogi w służbie publicznej (ATO) z dnia 1 kwietnia 1938 r., również z wszelkimi dodatkami, zmianami i uzupełnieniami, o ile poniżej nie ma wyjątków lub uzupełnień.

§ 3

Godzinowe.

(1) Robotnikom poniżej 21 lat przy zwykłej pracy, nie wymagającej rzemieślniczego lub specjalnego wyuczenia (grupa zarobkowa C — TO. B), o ile zostaną nowo przyjęci, należy płacić następujące zarobki za godzinę:

w Krakau i Warschau (w Krakowie i Warszawie)	1.16 złotych
w Radom i Lublin (w Radomiu i Lublinie)	1.08 „
w pozostałych miastach	1.04 „
w pozostałych miejscowościach	1.00 „

przy czym wartość złotego wynosi 0.50 RM, jeżeli wypłata nastąpi w markach niemieckich.

(2) Wszystkie inne zarobki oblicza się według przepisów §§ 7 i 13 ust. 3 TO. B.

§ 4

Podatki i ubezpieczenie społeczne.

Do podatków i składek do ubezpieczenia społecznego stosować należy niemieckie przepisy prawne.

§ 5

Wejście w życie.

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z mocą obowiązującą wstecz od dnia 1 października 1939 r.

Krakau (Kraków), dnia 16 stycznia 1940 r.

**Specjalny Pełnomocny
dla służby publicznej**

Dr. Hoppe

Tarifordnung

für Angestellte im öffentlichen Dienst
(Tarifregister Nr. 3/1).

Vom 20. Januar 1940.

Auf Grund der §§ 1 und 2 der Zweiten Durchführungsvorordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 16. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 66) erlasse ich folgende vorläufige Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für die im Generalgouvernement in öffentlichen Verwaltungen und Betrieben mit Ausnahme der Forstwirtschaft beschäftigten Angestellten im allgemeinen. Sie gilt nicht für die deutschen Angestellten, die aus dem Reichsgebiet abgeordnet oder von dort neu eingestellt sind.

(2) Entstehen Zweifel darüber, ob eine Verwaltung oder ein Betrieb dem öffentlichen Dienst zugehört, so entscheidet der Sonderbeauftragte für den öffentlichen Dienst.

§ 2

Bergütungsgruppen.

Es werden eingereiht:

- a) Angestellte mit einfacher mechanischer Tätigkeit in die Bergütungsgruppe I.
- b) Angestellte mit einfacher kaufmännischer oder technischer Tätigkeit in die Bergütungsgruppe II.
- c) Angestellte mit leitender kaufmännischer oder technischer Tätigkeit in die Bergütungsgruppe III.
- d) Besonders hochleistungsfähige kaufmännische oder technische Angestellte, die eine abgeschlossene Hochschulbildung nachweisen, in die Bergütungsgruppe IV.

§ 3

Festsetzung der Höhe der Bergütungssätze.

(1) Es sind an Angestellte, die das 25. Lebensjahr vollendet haben, folgende Bergütungssätze zu zahlen:

- a) in Krakau und Warschau:

für Angestellte der Bergütungsgruppe I	monatlich 195	3 Loty
für Angestellte der Bergütungsgruppe II	monatlich 300	"
für Angestellte der Bergütungsgruppe III	monatlich 402	"
für Angestellte der Bergütungsgruppe IV	monatlich 483	"
- b) in allen übrigen Orten:

für Angestellte der Bergütungsgruppe I	monatlich 170	3 Loty
für Angestellte der Bergütungsgruppe II	monatlich 260	"
für Angestellte der Bergütungsgruppe III	monatlich 350	"
für Angestellte der Bergütungsgruppe IV	monatlich 420	"

Ordynacja taryfowa

dla pracowników w służbie publicznej.
(Rejestr taryfowy Nr. 3/1).

Z dnia 20 stycznia 1940 r.

Na podstawie §§ 1 i 2 drugiego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. G. G. P. str. 66) wydaję poniższą tymczasową ordynację taryfową:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa obejmuje w całości pracowników zatrudnionych w publicznych zarządach i przedsiębiorstwach w Generalnym Gubernatorstwie za wyjątkiem gospodarki leśnej. Nie odnosi się do niemieckich pracowników, którzy zostali odkomenderowani z obszaru Rzeszy Niemieckiej lub tam do pracy przyjeźli.

(2) W razie wątpliwości, czy zarząd lub przedsiębiorstwo należy do służby publicznej, rozstrzyga Specjalny Pełnomocny dla służby publicznej.

§ 2

Grupy uposażeń.

Zaszeregowuje się:

- a) pracowników przy wykonywaniu zwykłej czynności mechanicznej do grupy uposażeń I.
- b) pracowników przy wykonywaniu zwykłej czynności kupieckiej lub technicznej do grupy uposażeń II.
- c) pracowników przy wykonywaniu kierowniczej czynności kupieckiej lub technicznej do grupy uposażeń III.
- d) pracowników, zdolnych do nadzwyczajnej pracy kupieckiej lub technicznej, którzy wykazać się mogą ukończonym wyższym wykształceniem do grupy uposażeń IV.

§ 3

Ustalenie wysokości stawek uposażeniowych.

(1) Pracownikom, którzy ukończyli 25-ty rok życia, należy płacić następujące stawki uposażeniowe:

- a) w Krakau i Warschau (w Krakowie i Warszawie)

pracownikom grupy uposażeń I	miesięcznie 195	złotych
pracownikom grupy uposażeń II	miesięcznie 300	"
pracownikom grupy uposażeń III	miesięcznie 402	"
pracownikom grupy uposażeń IV	miesięcznie 483	"
- b) we wszystkich pozostałych miejscowościach:

pracownikom grupy uposażeń I	miesięcznie 170	złotych
pracownikom grupy uposażeń II	miesięcznie 260	"
pracownikom grupy uposażeń III	miesięcznie 350	"
pracownikom grupy uposażeń IV	miesięcznie 420	"

(2) Für jedes Jahr vor dem vollendeten 25. Lebensjahr sind 5 v. H. abzuziehen.

(3) Für weibliche Angestellte ermäßigen sich die Gehälter nach Abj. 1 und 2 um 10 v. H.

§ 4

Abweichungen.

Der Distriktschef kann im Einvernehmen mit dem Sonderbeauftragten in besonderen Einzelfällen von den Gehältern des § 3 abweichende Gehälter zulassen.

§ 5

Steuern und Sozialversicherung.

(1) Die Steuern sowie die Beiträge zur Sozialversicherung sind von der Verwaltung oder dem Betrieb nach den für das Generalgouvernement jeweils geltenden gesetzlichen Bestimmungen von den Vergütungsfähigen einzubehalten und an die zuständigen Kassen weiterzuleiten. Die öffentlichen Verwaltungen und Betriebe haben die auf sie entfallenden Anteile an den Beiträgen für die Sozialversicherung an die gleichen Kassen zu entrichten.

(2) Pauschalabzüge sind nicht zulässig.

§ 6

Inkrafttreten.

Diese Tarifordnung tritt rückwirkend mit dem 1. Oktober 1939 in Kraft.

Krakau, den 20. Januar 1940.

Der Sonderbeauftragte
für den öffentlichen Dienst

Dr. Hoppe

Tarifordnung

für deutsche Angestellte im öffentlichen Dienst

(Tarifregister Nr. 4/1).

Vom 21. Januar 1940.

Auf Grund der §§ 1 und 2 der Zweiten Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 16. November 1939 (Verordnungsblatt GG. S. 66) erlasse ich folgende vorläufige Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für die aus dem Reichsgebiet neu eingestellten, im Generalgouvernement beschäftigten deutschen Angestellten, soweit sie in einer die Arbeitskraft des Angestellten überwiegend beanspruchenden, nach § 1 des Reichs-Angestellten-Versicherungsgesetzes versicherungspflichtigen Beschäftigung tätig oder in der Anlage 1 zur T.O. A. vom 1. April 1938 aufgeführt sind (vergl. § 2), jedoch mit Ausnahme der Forstwirtschaft. Sie gilt ferner für deutsche Volkszugehörige.

(2) Za každý rok przed ukończeniem 25-tego roku życia potrąca się 5%.

(3) Dla pracowniczek obniża się uposażenie według ust. 1 i 2 o 10%.

§ 4

Wyjątki.

Szef Okręgowy może w poszczególnych wypadkach w porozumieniu ze Specjalnym Pełnomocnym w sprawie poborów według § 3 zezwolić na wyjątek.

§ 5

Podatki i ubezpieczenie społeczne.

(1) Podatki i składki do ubezpieczenia społecznego powinien potrącać zarząd lub przedsiębiorstwo ze stawek uposażeniowych według przepisów ustawowych, obowiązujących każdorazowo w Generalnym Gubernatorstwie i dalej kierować do właściwych kas. Publiczne zarządy i przedsiębiorstwa winny przypadające na nich składki dalej kierować do tych samych kas.

(2) Potrącenia ryczałtowe nie są dopuszczone.

§ 6

Wejście w życie.

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z mocą obowiązującą wstecz od dnia 1 października 1939 r.

Krakau (Kraków), dnia 20 stycznia 1940 r.

Specjalny Pełnomocny
dla służby publicznej

Dr. Hoppe

Ordynacja taryfowa

dla pracowników niemieckich w służbie publicznej

(Rejestr taryfowy Nr. 4/1)

Z dnia 21 stycznia 1940 r.

Na podstawie §§ 1 i 2 drugiego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie — (Dz. rozp. G. G. P. str. 66) wydaję następującą tymczasową ordynację taryfową:

§ 1

Zakres ważności

(1) Ordynacja taryfowa dotyczy nowo przyjętych z Rzeszy Niemieckiej pracowników niemieckich, zatrudnionych w Generalnym Gubernatorstwie, o ile zajmują stanowisko absorbujące w przeważającej części zdolność służbową pracowników zatrudnionych przy pracy, podlegającej według § 1 ustawy ubezpieczeniowej pracowników Rzeszy Niemieckiej obowiązkowemu ubezpieczeniu lub wyszczególnionej w załączniku 1 do T.O.A. z dnia 1 kwietnia 1938 r. (por. § 2), z wyłączeniem jednak pracowników gospodarki leśnej. Dotyczy ona również przynależnych do Narodu Niemieckiego.

(2) Entstehen Zweifel darüber, ob eine Verwaltung oder ein Betrieb dem öffentlichen Dienst zugehört, so entscheidet der Sonderbeauftragte für den öffentlichen Dienst.

§ 2

Allgemeine Beschäftigungsbedingungen.

Für die von dieser Tarifordnung erfaßten Angestellten sind die jeweiligen im Deutschen Reich geltenden Bestimmungen der Allgemeinen Tarifordnung für Gefolgschaftsmitglieder im öffentlichen Dienst (ATO) vom 1. April 1938 und der Tarifordnung A für Gefolgschaftsmitglieder im öffentlichen Dienst (TO. A.) vom 1. April 1938 je nebst Nachträgen, Abänderungen und Ergänzungen anzuwenden, soweit nicht im folgenden Abweichungen oder Ergänzungen vorgesehen sind.

§ 3

Wohnungsgeldzuschuß.

(1) Zu den Gehältern werden folgende Wohnungsgeldzuschüsse je Monat gezahlt:

1. in Krakau und Warschau

in Tarifklasse	III	IV	V	VI	VII
	228	168	122	89	58 Zloty

2. in Radom und Lublin

in Tarifklasse	III	IV	V	VI	VII
	180	132	101	74	48 Zloty

3. in allen übrigen Orten

in Tarifklasse	III	IV	V	VI	VII
	144	108	79	58	36 Zloty

abzüglich der Kürzungen nach den Gehaltskürzungsverordnungen. Für Warschau kommt hierzu bis auf weiteres ein Sonderzuschlag von 5 v. H. Der Zloty ist mit 0.50 RM. zu bewerten, wenn die Auszahlung in Reichsmark erfolgt.

(2) Im übrigen sind die für die Reichsbeamten geltenden Bestimmungen mit Ausnahme des § 39 Abs. 3 des Reichsbeamtengesetzes anzuwenden.

§ 4

Steuern und Sozialversicherung.

Für die Steuern und Beiträge zur Sozialversicherung bewendet es bei den reichsgesetzlichen Bestimmungen sowie bei der Bestimmung des § 4 Abs. 1d der TO. A.

§ 5

Inkrafttreten.

Diese Tarifordnung tritt rückwirkend mit dem 1. Oktober 1939 in Kraft.

Krakau, den 21. Januar 1940.

Der Sonderbeauftragte
für den öffentlichen Dienst.
Dr. Hoppe

(2) W razie wątpliwości, czy zarząd lub przedsiębiorstwo należy do służby publicznej, rozstrzyga Specjalny Pełnomocny dla służby publicznej.

§ 2

Ogólne warunki zatrudnienia

Do objętych niniejszą ordynacją taryfową pracowników stosować należy obowiązujące każdorazowo w Rzeszy Niemieckiej przepisy Ogólnej Ordynacji Taryfowej dla członków załogi w służbie publicznej (ATO) z dnia 1 kwietnia 1938 r. i Ordynacji Taryfowej A dla członków załogi w służbie publicznej (TO.A.) z dnia 1 kwietnia 1938 r. z wszelkimi dodatkami, zmianami i uzupełnieniami, o ile poniżej nie ma wyjątków lub uzupełnień.

§ 3

Dodatek mieszkaniowy

(1) Do pensyj dochodzą miesięcznie następujące dodatki mieszkaniowe:

1. w Krakau i Warschau (w Krakowie i Warszawie)

w grupie taryfowej	III	IV	V	VI	VII
	228	168	122	89	58 Zł.

2. w Radom i Lublin (w Radomiu i Lublinie)

w grupie taryfowej	III	IV	V	VI	VII
	180	132	101	74	48 Zł.

3. we wszystkich pozostałych miejscowościach

w grupie taryfowej	III	IV	V	VI	VII
	144	108	79	58	36 Zł.

odliczając potrącenia według rozporządzenia obniżenia poborów.

Dla Warschau (Warszawy) dochodzi aż do odwołania dodatek specjalny we wysokości 5 proc. Wartość złotego wynosi 0,50 RM, jeżeli wypłata nastąpi w markach niemieckich.

(2) W pozostałych wypadkach należy stosować przepisy dla urzędników niemieckich za wyjątkiem § 39 ust. 3 ustawy uposażeń Rzeczy Niemieckiej.

§ 4

Podatki i ubezpieczenia społeczne

Do podatków i składek do ubezpieczenia społecznego stosować należy niemieckie przepisy prawne, jak również przepis § 4 ust. 1d ordynacji taryfowej TO. A.

§ 5

Wejście w życie.

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z mocą obowiązującą wstecz od dnia 1 października 1939 r.

Krakau (Kraków), dnia 21 stycznia 1940 r.

Specjalny Pełnomocny
dla służby publicznej
Dr. Hoppe

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 20. Januar 1940 über die
Einführung eines Mineralölmonopols.

Vom 20. Januar 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die
Einführung eines Mineralölmonopols vom 20.
Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 19)
bestimme ich:

§ 1

Gegenstand des Monopols

Zu § 2 der Verordnung.

(1) Zu den Mineralölen im Sinne der Verord-
nung gehören insbesondere:

1. Erdöl (Petroleum), Erdteer, Braunkohlen-
teeröl, Torfteeröl, Schiefersteeröl, Öl aus dem
Teer der Boghead- oder Rännef Kohle und
sonstige natürliche oder künstliche Mineralöle
der Nr. 239 des deutschen Zolltarifs, roh
oder gereinigt;

2. Baselin, Paraffin, teer-, pech- oder fets-
artige Rückstände von der Destillation der
Mineralöle;

3. leichte Steinkohlenteeröle einschließlich der
ölarartigen Destillate aus Steinkohlenteerölen,
z. B. Benzol, Kumol, Toluol, Xylol; ferner
Asphaltnaphtha und sogenannter Kohlen-
wasserstoff.

(2) Leichte Steinkohlenteeröle sind Stein-
kohlenteeröle, deren Dichte bei 15° C nicht mehr als
1 beträgt oder Steinkohlenteeröle mit einer Dichte
von mehr als 1 bei 15° C, bei deren fraktionierter
Destillation bis 200° C mehr als 15 Raumteile von
100 übergehen.

§ 2

Anbietungspflicht

Zu § 3 der Verordnung.

(1) Wer Mineralöl gewinnt, herstellt, bear-
beitet oder in das Zollgebiet des Generalgouver-
nements einführt, ist zur Anbietung verpflichtet.

(2) Die aus dem Generalgouvernement stam-
menden zur Abgabe bestimmten Mineralöle sind
laufend, die zur Einfuhr in das Zollgebiet des
Generalgouvernements bestimmten Mineralöle
sind vor der Abfertigung zum freien Verkehr oder
zum Zollvormerkverkehr anzubieten. Hierfür sind
die vorgeschriebenen Bordrucke nach Muster I zu
verwenden. Die Generaldirektion der Monopole
kann abweichende Muster zulassen.

§ 3

Befreiung von der Anbietungspflicht

(1) Von der Anbietungspflicht sind befreit:

1. die im Generalgouvernement gewonnenen
Rohöle, die zur Bearbeitung im General-
gouvernement bestimmt sind;
2. die aus Erdgas gewonnenen flüssigen Mine-
ralöle, z. B. Gasolin, die aus angemeldeten Be-
winnungsbetrieben an angemeldete Be-
arbeitungsbetriebe im Generalgouvernement
übergeführt werden;

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1940 r.
o wprowadzeniu monopolu oleju mineralnego.

Z dnia 20 stycznia 1940 r.

Celem wykonania rozporządzenia o wprowadze-
niu monopolu oleju mineralnego z dnia 20 stycz-
nia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 19) postanawiam:

§ 1

Przedmiot monopolu

Do § 2 rozporządzenia

(1) Do olejów mineralnych w rozumieniu roz-
porządzenia należą w szczególności:

1. ropa naftowa (nafta), dziegieć ziemny, olej
smolny z węgla brunatnego, olej z mazi tor-
fowej i łupkowej, olej z mazi węgla boghed-
skiego lub płatkowego oraz inne naturalne
lub sztuczne oleje mineralne, wymienione
w Nr. 239 niemieckiej taryfy celnej, surowe
lub czyszczone;

2. wazelina, parafina, dziegiowe, smołowe
i koksowe pozostałości z destylacji olejów
mineralnych;

3. lekkie oleje smołowe z węgla kamiennego
łącznie z destylatami oleistymi z olejów smo-
łowych, otrzymanych z węgla kamiennego,
np. benzol, kumol, toluol, ksylol; poza tym
nafta asfaltowa i tak zwany węglowodór.

(2) Lekkimi olejami smołowymi z węgla ka-
miennego są oleje smołowe, których gęstość przy
15° C nie więcej wynosi niż 1, albo oleje smołowe
z węgla kamiennego o gęstości większej niż 1
przy 15° C, przy których odławkowej destylacji
do 200° C przechodzi więcej niż 15 części po-
jemności na 100.

§ 2

Obowiązek zaofiarowania

Do § 3 rozporządzenia

(1) Kto olej mineralny wydobywa, wyrabia,
obrabia lub do obszaru celnego Generalnego Gu-
bernatorstwa przywozi, obowiązany jest do za-
ofiarowania go.

(2) Oleje mineralne, pochodzące z Generalnego
Gubernatorstwa, a przeznaczone do oddania, na-
leży zaofiarować bieżąco. Oleje mineralne, prze-
znaczone na przywóz do obszaru celnego Gene-
ralnego Gubernatorstwa, należy zaofiarować przed
przygotowaniem puszczenia w obrót lub zadekla-
rowania w obrocie celnym. Do tego należy uży-
wać przepisowych formularzy według wzoru I.
Generalna Dyrekcja Monopolów może zezwolić na
użycie innych wzorów.

§ 3

Zwolnienie od obowiązku zaofiarowania

(1) Od obowiązku zaofiarowania są zwolnione:

1. ropy, wydobyte w Generalnym Gubernator-
stwie, które przeznaczone są do obróbki
w Generalnym Gubernatorstwie;
2. oleje mineralne płynne, uzyskane z gazu
ziemnego, np. gazolina, które od zgłoszonych
przedsiębiorstw eksploatacyjnych mają być
oddane do obróbki zgłoszonym przedsiębior-
stwom w Generalnym Gubernatorstwie;

3. die Mineralöle, die aus einem angemeldeten Bearbeitungsbetrieb in einen anderen angemeldeten Bearbeitungsbetrieb übergeführt werden;
 4. die Mineralöle, die aus dem Zollausslande als Betriebsstoffe von Landkraftfahrzeugen im eingebauten Hauptbehälter, im Motor, Getriebe oder in der Zentralschmierung eingeführt werden, sowie ein Vorrat von 50 Liter Kraftstoff und 5 kg Schmieröl oder Schmierfett;
 5. die Mineralöle, die aus dem Zollausslande im Flußschiffs- und Floßverkehr als Betriebsstoffe für den Motor, zum Heizen und Schmieren auf der Fahrt zwischen Zollgrenze bis zum Bestimmungshafen und umgekehrt eingeführt werden;
 6. die Mineralöle, die an Bord einreisender Luftfahrzeuge zu Flügen bis zum ersten Einflughafen und zum Rückflug eingeführt werden;
 7. Petroleum in einer Menge bis zu 10 Liter, das im kleinen Grenzverkehr eingeführt wird.
- (2) Werden die unter Ziffer 1 bis 6 fallenden Mineralöle einer anderen Bestimmung zugeführt, so sind sie unverzüglich durch den Verfügungsberechtigten der Monopolverwaltung zur Übernahme anzubieten.

§ 4 Einfuhr

Anbietungspflichtige Mineralöle, die in das Zollgebiet des Generalgouvernements eingeführt werden, dürfen von den Zollstellen zum freien Verkehr oder einem Zollvormerkverkehr nur abgefertigt werden, wenn ein Übernahmechein der Monopolverwaltung (Muster I) vorgelegt wird.

§ 5 Übernahme

Zu § 4 der Verordnung.

(1) Die angebotenen Mineralöle werden dadurch übernommen, daß die Monopolverwaltung die Erstschrift des Anbieters mit dem Übernahmevermerk versehen dem Anbieterspflichtigen zurücksendet.

(2) Die übernommenen Mineralöle sind in handelsüblicher Beschaffenheit ab Betriebsstätte, bei der Einfuhr ab Zollstelle in Versandgefäßen oder Kesselwagen zur Verfügung der Monopolverwaltung zu stellen.

(3) Die Monopolverwaltung kann die Übernahme abweichend regeln.

§ 6 Übernahmegeld

Zu § 5 der Verordnung.

(1) Das Übernahmegeld wird aus der Mineralölmenge und dem Übernahmepreis errechnet.

(2) Für die in der ersten Hälfte des Monats übernommenen Mineralöle ist das Übernahmegeld bis zum 20. des gleichen Monats, für die in der zweiten Hälfte des Monats übernommenen Mineralöle bis zum 5. des nächsten Monats zu entrichten.

3. oleje mineralne, przewiezione z jednego zgłoszonego przedsiębiorstwa obrabiającego do drugiego zgłoszonego przedsiębiorstwa obrabiającego;
 4. oleje mineralne, przywożone z zagranicy jako środki napędowe w osadzonych zbiornikach, w motorze, w zmieniaiku lub w centralnej smarownicy pojazdów mechanicznych, oraz zapas 50 litrów paliwa i 5 kg oleju lub tłuszczu do smarowania;
 5. oleje mineralne, przywożone z zagranicy w ruchu statków rzecznych i tratów jako środki napędowe dla motoru, do opalenia i smarowania podczas jazdy między granicą celną do portu przeznaczenia i z powrotem;
 6. oleje mineralne, przywożone na pokładzie przylatujących samolotów do lotu aż do pierwszego portu przylotu i lotu powrotnego;
 7. nafta w ilości do 10 litrów, przywożona w małym ruchu granicznym.
- (2) Jeżeli przeznaczenie olejów mineralnych, podpadające pod cyfry 1—6, zostanie zmienione, uprawniony do rozporządzenia nimi obowiązany jest niezwłocznie zaofiarować je do przejścia zarządowi monopolu.

§ 4 Przywóz

Oleje mineralne, do których odnosi się obowiązek zaofiarowania, w razie przywozu do obszaru celnego Generalnego Gubernatorstwa mogą być odprawione do wolnego obrotu lub celnego obrotu zanotowania przez urzędy celne tylko wówczas, gdy przedłoży się zaświadczenie przejścia, wydane przez zarząd monopolu (wzór I).

§ 5 Przejęcie.

Do § 4 rozporządzenia.

(1) Zaofiarowane oleje mineralne przejmują się w ten sposób, że zarząd monopolu zwraca obowiązującemu do zaofiarowania pierwopis formularza zaofiarowania, zaopatrzonego w adnotację przejścia.

(2) Przejęte oleje mineralne należy oddać do dyspozycji zarządowi monopolu w stanie przyjętym przez zwyczaj handlowy loco przedsiębiorstwa, a w razie przywozu loco Urząd Celný, w naczyniach wysyłkowych lub wagonach cysternowych.

(3) Zarząd monopolu może odmiennie uregulować przejście.

§ 6 Zapłata za przejście.

Do § 5 rozporządzenia.

(1) Należność za przejście oblicza się na podstawie ilości olejów mineralnych i ceny za przejście.

(2) Za oleje mineralne, przejęte w pierwszej połowie miesiąca należy uiścić zapłatę za przejście do dnia 20-go tegoż miesiąca, a za przejęte w drugiej połowie miesiąca do dnia 5-go następnego miesiąca.

§ 7

Abgabe

Zu § 6 der Verordnung.

(1) Die abgegebenen Mineralöle werden dadurch übergeben, daß die Monopolverwaltung die Zweitschrift des Anbieters mit dem Abgabevermerk versehen der Monopol-Vertriebsgesellschaft für Mineralöl übersendet.

(2) Die Monopol-Vertriebsgesellschaft ist verpflichtet, auf Verlangen der Monopolverwaltung die erforderlichen Gefäße (Fässer, Kesselwagen usw.) in gereinigtem und füllfähigem Zustande zur Füllung zu stellen.

§ 8

Abgabepreise

Zu § 7 der Verordnung.

(1) Die Abgabepreise gelten ab Gewinnungs- oder Bearbeitungsbetrieb des Anbieterspflichtigen.

(2) Das Entgelt für die in der ersten Hälfte des Monats abgegebenen Mineralöle ist bis zum 20. des gleichen Monats, das Entgelt für die in der zweiten Hälfte abgegebenen Mineralöle bis zum 5. des nächsten Monats zu entrichten.

§ 9

Mineralöl darf nur zu den amtlich festgesetzten Verkaufspreisen und Verkaufsbedingungen angeboten, gehandelt oder erworben werden. Die Monopolverwaltung kann Ausnahmen zulassen.

§ 10

Amtliche Aufsicht

Zu § 11 der Verordnung.

(1) Wer anbieterpflichtige Mineralöle fördern, herstellen oder bearbeiten will, hat dies bei dem örtlich zuständigen Hauptzollamt schriftlich anzumelden. Die Anmeldung ist in dreifacher Ausfertigung einzureichen und hat zu enthalten:

a) bei Gewinnungsbetrieben:

1. Name und Wohnort des Betriebsinhabers;
2. Ort der Gewinnungsanlage (mit Skizze);
3. Lagerräume oder -gefäße (Tanks);
4. Art der Bearbeitung der Mineralöle;
5. Verwertung der Mineralöle;

b) bei Bearbeitungsbetrieben, z. B. Raffinerien:

1. eine Beschreibung der gesamten Betriebsanlagen und der mit den Betriebsräumen in Verbindung stehenden oder daran angrenzenden Räume (auch Mischanlagen) mit Lage- und Rohrleitungsplan;
2. eine Bezeichnung der Lagerräume oder Lagergefäße für die Rohstoffe zur Mineralölherstellung;

§ 7

Oddanie.

Do § 6 rozporządzenia.

(1) Oddane oleje mineralne wydaje się w ten sposób, że zarząd monopolu przesyła monopolowej spółce sprzedaży oleju mineralnego wtóropis formularza zaofiarowania, zaopatrzony w adnotację oddania.

(2) Monopolowa spółka sprzedaży obowiązana jest na żądanie stawiać do dyspozycji zarządowi monopolu potrzebne naczynia (beczki, wozy cysternowe i t. d.) w stanie czystym, nadającym się do napełnienia.

§ 8

Ceny oddania.

Do § 7 rozporządzenia.

(1) Ceny oddania obowiązują loco przedsiębiorstwo eksploatacyjne lub obrabiające obowiązane do zaofiarowania.

(2) Zapłatę za oleje mineralne oddane w pierwszej połowie miesiąca należy uiścić do dnia 20-go tegoż miesiąca, a za oleje mineralne oddane w drugiej połowie miesiąca do dnia 5-go następnego miesiąca.

§ 9

Olej mineralny może być ofiarowany, sprzedawany i nabywany tylko po cenach i na warunkach urzędowo ustalonych. Zarząd monopolu może zezwolić na wyjątki.

§ 10

Nadzór urzędowy.

Do § 11 rozporządzenia.

(1) Kto zamierza wydobywać, wyrabiać lub obrabiać oleje mineralne, które należy zaofiarować, winien zgłosić to na piśmie Głównemu Urzędowi Celnemu właściwemu miejscowo. Zgłoszenie należy składać w potrójnym wygotowaniu i winno zawierać:

a) przy przedsiębiorstwach eksploatacyjnych:

1. nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela przedsiębiorstwa;
2. miejsce przedsiębiorstwa eksploatacyjnego (ze szkicem);
3. pomieszczenia lub naczynia składowe (tanki);
4. rodzaj obróbki olejów mineralnych;
5. wykorzystanie olejów mineralnych;

b) przy przedsiębiorstwach obrabiających np. rafineriach:

1. opis całkowitego zakładu i pomieszczeń połączonych lub przylegających (również urządzeń do mieszania) do pomieszczeń zakładu z planem sytuacyjnym i z planem przewodów rurowych;
2. określenie pomieszczeń lub naczyń składowych do surowców dla wytwarzania olejów mineralnych;

3. eine allgemeine Betriebserklärung, in der genau zu beschreiben sind das Bearbeitungsverfahren, die zu verarbeitenden Rohstoffe, die herzustellenden Erzeugnisse nach handelsüblicher Bezeichnung, Dichte, Siebegrenze usw., soweit möglich, das Ausbeuteverhältnis, die Nebenerzeugnisse und die Abfälle. Die Art der Verbuchung der Erzeugnisse in der Fabrikationsbuchführung ist eingehend anzugeben, eine erschöpfende schematische Darstellung des Bearbeitungsverfahrens ist beizufügen;
4. Angabe der Lagerräume und der Lagergefaße für Fertig- und Nebenerzeugnisse der einzelnen Rohrleitungen und des regelmäßigen Standorts der Gefäße. Die Lagergefaße für Fertigerzeugnisse sind nach näherer Anordnung des Aufsichts- oberbeamten zu vermaßen.

(2) Das Hauptzollamt läßt die Richtigkeit der Angaben nachprüfen und das Ergebnis der Prüfung auf den Anmeldungen vermerken.

(3) Eine Ausfertigung der Anmeldung verbleibt bei dem Hauptzollamt, die zweite Ausfertigung ist der Monopolverwaltung einzureichen, die dritte wird dem Anmelder zurückgegeben. Die bestätigte Anmeldung ist von dem Pflichtigen in einem Belegheft geordnet aufzuwahren.

(4) Das Hauptzollamt führt ein Verzeichnis der angemeldeten Betriebe. Jede Änderung in den angemeldeten Verhältnissen ist in dreifacher Ausfertigung dem Hauptzollamt anzuzeigen.

§ 11

Für die amtliche Aufsicht finden die Vorschriften der Reichsabgabenordnung über Steueraufsicht sinngemäß Anwendung.

§ 12

Buchführung

(1) Jeder Inhaber eines Gewinnungs- oder Bearbeitungsbetriebes hat über die Gewinnung oder Bearbeitung der Mineralöle laufende und so genaue Aufzeichnungen in seinen Geschäftsbüchern zu machen, daß die ordnungsmäßige Verwendung und der Verbleib der Mineralöle einwandfrei nachweisbar ist.

(2) Der Inhaber eines Bearbeitungsbetriebes hat ein Betriebsbuch nach Muster II zu führen.

(3) Für Gewinnungsbetriebe bestimmt der Aufsichts- oberbeamte, in welcher Weise die amtlichen Aufzeichnungen zu führen sind.

§ 13

Übergangs- und Schlußvorschriften

(1) Die am 1. Februar 1940 in den Gewinnungs- und Bearbeitungsbetrieben vorhandenen Bestände an Mineralölen sind nach Gattung getrennt dem zuständigen Hauptzollamt in doppelter Ausfertigung bis zum 5. Februar 1940 anzumelden.

(2) Für eine Übergangszeit bis zum 30. Juni 1940 kann der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt

3. ogólne objaśnienie zakładu, w którym opisać należy dokładnie sposób obróbki, surowce, mające być przerabiane, wyroby, mające być wytwarzane według określenia przyjętego zwyczajem handlowym, gęstość wrzenia i t. d., a wedle możliwości stosunek wyzyskania, wyroby uboczne i odpadki. Sposób księgowania wyrobów w księgowości fabrycznej należy dokładnie podać oraz dołączyć wyczerpujący opis schematyczny sposobu obróbki;

4. podanie pomieszczeń i naczyń składowych do wyrobów gotowych i ubocznych poszczególnych przewodów rurowych oraz miejsca, w którym naczynia normalnie się znajdują. Naczynia składowe na wyroby gotowe należy wymierzyć według bliższego zarządzenia nadzórznika nadzorczego.

(2) Główny Urząd Celny sprawdzi trafność zapodań i zanotuje wynik badania na zgłoszeniach.

(3) Jedno wygotowanie zgłoszenia pozostaje w Urzędzie Celnym, drugie należy przestać do zarządu monopolu, trzecie zwraca się zgłaszającemu. Zobowiązany winien przechować zgłoszenie potwierdzone w uporządkowanym zeszycie dowodowym.

(4) Główny Urząd Celny prowadzi spis zgłoszonych przedsiębiorstw. O każdej zmianie w zgłoszonych stosunkach należy zawiadomić w potrójnym wygotowaniu Główny Urząd Celny.

§ 11

Do nadzoru urzędowego stosuje się analogicznie przepisy ordynacji danin Rzeszy o nadzorze podatkowym.

§ 12

Księgowość.

(1) Każdy właściciel przedsiębiorstwa eksploatacyjnego lub obrabiającego obowiązany jest, wydobycie lub obróbkę olejów mineralnych zapisywać w swych księgach handlowych bieżąco i tak dokładnie, aby nimi można było udowodnić bez zarzutów należyte zużycie i zapasy olejów mineralnych.

(2) Właściciel przedsiębiorstwa obrabiającego winien prowadzić księgę fabryczną według wzoru II.

(3) Dla przedsiębiorstw eksploatacyjnych określi nadzórznik nadzorczy, w jaki sposób prowadzić należy urzędowe zapiski.

§ 13

Przepisy przechodnie i końcowe.

(1) Zapasy olejów mineralnych, istniejące w przedsiębiorstwach eksploatacyjnych i obrabiających, należy zgłaszać właściwemu Głównemu Urzędowi Celnemu do dnia 5-go lutego 1940 r. w podwójnym wygotowaniu oddzielnie według gatunków.

(2) Na czas przejściowy do dnia 30 czerwca 1940 r. Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie

des Generalgouverneurs die Zahlungsfristen abweichend von der Bestimmung des § 8 Abs. 2 festsetzen.

§ 14

Diese Durchführungsvorschrift tritt gleichzeitig mit der Verordnung über die Einführung eines Mineralölmonopols vom 20. Januar 1940 in Kraft.

Krakau, den 20. Januar 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**

Im Auftrag
Spindler

dzie Generalnego Gubernatora może ustalić terminy płatności w odchyleniu od przepisów § 8 ust. 2.

§ 14

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem o wprowadzeniu monopolu oleju mineralnego z dnia 20 stycznia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 20 stycznia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**

Z polecenia
Spindler

